

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. iij. post Trinitatis. Text[us] euange. Luc. ca. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Tractatus

II.

perij demonibz. Job. xx. Gladent z ve-
nient sup eū horribiles. Et in sepibz z spi-
ritibz colligūt peccatorz spinas. quibz cō-
buruntur: z in quibz serpentes infernales
cōmorantur. Isti viri quertunt nisi cōpel-
lantur aduersis. Senec. Infirmirati mee
gras ago: q̄ coegit me nō posse que nō de-
beo velle. Augu. Felix necessitas q̄ ad me
hora p̄pellit. Amen.

Dñica. iij. post Trinitatis.

Text⁹ euāg. Luc. ca. xv.

Rant appropin-
q̄ntes ad iesum publica-
ni et peccatores vt au-
dirēt illū. Et murmu-
rabant scribe z pharisei q̄ cen-
tes: quia hic peccatores recipit
et manducat euz illis. Et ait ad
illos parabolā istā dicens Quis
ex vobis homo qui habet centū
oues et si perdidit vnā ex il-
lis: nonne dimittit nonaginta-
nouem in deserto: et vadit ad il-
lam que perierat donec inueni-
at illam? Et cum inuenerit eaz
imponit in humeros suos gau-
dens. Et ventēs domū conuo-
cat amicos z vicinos dicens illis
Congratulamini mihi: quia in-
ueni ouem meam que perierat.
Dico vobis q̄ ita gaudiū erit in
celo sup vno peccatore p̄nitiam
agente q̄ sup nonaginta iue-
iustis: qui nō indigent peniten-
tia. Aut que mulier habens dra-
chmas decem: et si perdidit dra-
chmā vnā: nonne accendit lucer-
nam z euertit domū z querit di-
ligenter donec inueniat: Et cū
inuenit: conuoat amicas z vi-
cinas dicens Congratulamini
mihi: quia inueni drachmā quā
perdiderā. Ita dico vobis: gau-

diū erit coram angelis dei su-
per vno peccatore p̄nitentiam
agente.

Rant appropin-

q̄ntes ad iesum publicani et
peccatores zc. Lu. xv. In to-
to isto euāgelio ch̄s aduer-

sus phariseos de peccatorz receptiōe mur-
murantes intendit vnā p̄clusionē: q̄ pecca-
tores tanq̄ aliqd̄ p̄ritum z perditū sūt sol-
licite p̄quirēdi: z reducēdi ad p̄nitiaz: z ala-
criter suscipiēdi. S; tñ sit mēto de tribz
generibz hoīm. s. infirmoz sanabiliū: infir-
moz insanabiliū: et p̄fecte sanoz. Dicit ḡ
q̄ ad p̄nitū. Erāt a p̄p̄inq̄ntes ad iesū pu-
blicani. Glo. i. q̄ publica erigūt vectigalia
vel p̄ducūt: z q̄ lucra secl̄ p̄ negocia secl̄a
tur. Hec ille. Et cōter isti erāt hoies ma-
li z ifames (z peccatores) publici seu male fa-
me. In h̄ aut qd̄ d̄: erāt appropinq̄ntes:
notat q̄ p̄us lōge erāt: qz aliqd̄ est p̄p̄inq̄re
Aliqd̄ est p̄p̄inq̄re: cū p̄mū sonat motū q̄ sp̄
est a distā: nō aut scdm. Et lz corp̄ p̄ ap-
propinq̄rent ch̄risto inq̄ntū erat hō p̄ ad-
cessum corp̄is: tñ inq̄ntū erat de⁹ ei appo-
pinq̄bant p̄ similitudinē a q̄ distabat p̄ distā
militudine. De⁹ em̄ vbiq̄ est p̄ totū mū-
dū: sicut aia p̄ totū corp̄: vñ nihil d̄: ei p̄
p̄inq̄re vel ab eo remori⁹: nisi rōne similitu-
dinis aut dissilitudinis: sicut dicunt ange-
li ei esse viciniores q̄ celi rōne incorporeali-
tatis: z celi q̄ elemēta: z elemēta rōe icor-
ruptibilitatis. Aug. Deo q̄ vbiq̄ est neq̄
p̄ loca p̄p̄inq̄mus: neq̄ ab illo p̄ loca remo-
uemur. Appropinq̄re illi ē silem̄ illi fieri.
recedere ab illo dissilem̄ fieri. Et subdit:
Nōne cū vides duas res p̄pe sibi siles: di-
cis appropinq̄t hec illi. Qñ aut dissimiles
q̄nis vna manu teneant dicit: lōge hec ē
ab illa. Si vis p̄p̄inq̄re sillis esto. Si ū vis
esse sillis: longinq̄bis. Hec ille. (vt audirēt
illū) tracti dulcedine fmonū z quersatōis
eius. Erāt aut isti dispositi p̄ctā relinq̄re.
Vñ ch̄s eos admittebat ad colloquū et
familiaritātē suā. Theo. Hoc exēq̄bat do-
minus cui⁹ cā carnē suscep̄at: admitrens
peccatores sicut medic⁹ egrotātes. Hec ille.
Debet aut p̄ctōr sūme desiderare s̄bū dñi

Dñica. III. post Trinitatis

qz p̄mo pctōr est fetid⁹ p̄ maculā pcti. z scdo tenebrosus p̄ ignorātiā male ele/ctōis. Quilibz em̄ pctōr fm̄ sniaz At̄sto. z socratis est igrās. qz eligit vt bonū qd̄ nō est bonū sump̄t sed malū. Et Tertio est frigid⁹. Verba aut̄ dei fm̄ Amb. sup̄ Bti immaculati habēt mūdare: fm̄ illd̄ Jo. xij. Jā vos mūdi estis zc. z illuōia re fm̄ illd̄ ps. Lucerna pctibz meis sbuz tuum. Et accendere: fm̄ illud ps. Igni/ tum eloquiū tuū zc.

Doxaliter aut̄ sciendū est qd̄ nō solum pctōres a ch̄zo p̄ dissilitudinē distāt. Lz em̄ iusti in via sūt et p̄pinq̄ silitudie vite. distāt tñ statū miserie. qz ille hz corp⁹ im mortale: z doratū alijs donibz: nō aut̄ isti. Pctōres p̄o distāt vtrogz mō. Sz p̄ re/ sultatōem boni erūt vtrogz modo siles. mal⁹ p̄o neutro. qz habebūt qd̄ē corp⁹ i/ mortale: z tñ misēz z passibile. Debem⁹ autē q̄rere p̄pinq̄re ei: qz in eo oia bona sūt Amb. li. de s̄gi. Dis aia accedat ad ch̄z qz oia ch̄s ē nobis. Si vulnere carere de sideras medic⁹ est. si febribz estuas: fōs ē. si gravaris iniquitate: iusticia ē. si auxilio indiges: p̄tus est. Si morē times vita ē: si celū desideras: via est. si tenebras fugis lux est. si cibū q̄ris: alimētū est. Decille.

Quantū ad secundū tangūtur infirmi insanabiles: cū d̄: (Et murmurabāt) id ē inulte q̄rebāt. Est aut̄ scēdū qd̄ mur mure fere nihil dicūt sc̄i. Videt̄ aut̄ dicē dū sic. Nā murmurare fm̄ mltos dictuz est p̄ silitudinē ad mutire: qd̄ est p̄pium mltorū: vt loq̄ nō audētū. Jō murmur p̄ mo dictū est q̄libet locutio submissa vt clā culo. aut certe et submissa z clāculo facta. Et inde metaphoyice riu⁹ etiā aq̄ dicif murmurare. Sz qz tal̄ locutio frequēter fit iniuste: dictū est scdo murmur q̄rela in iusta. Et intellige clāculo z angulari fa cta. qz nō ē murmur siq̄s ēt iniuste q̄raf corā ps̄ide. Est at̄ q̄rela iusta dupl̄. s. rōe obiecti. qz. s. q̄s q̄rulat de re iusta: sic iusti faciebāt q̄relā d̄ misericōdia saluatoris ad mi feros. z rōe modi. qz. s. lz q̄s q̄raf d̄ re iu sta: tñ nō debito mō. i. nō vbi: qñ et quō op̄ret. Et isto modo murmur est in comū ni vsu loq̄ntū: sic fligios⁹ d̄ murmurator qñ aliqd̄ iniustū qd̄cz panif: sz tñ n̄ expōit

plato narrationē suā: sz alijs qz nō est ei p̄ uiderē. Et sic tribz modis sumit. Et p̄mo qd̄ē mō p̄r esse sine pctō. Vñ Joā. v. d̄r. Murmur mult⁹ erat in turba d̄. Et se quif. Quidā em̄ dicebāt: qz bonus est. alij aut̄ nō: sed seduat turbas. Sed scdo z ter tio mō semp est pctm̄: licz nō semp morta le: nec semp veniale: sed fm̄ p̄ditionē p̄so/ naz. P̄tra q̄s murmurat. z negotiozū z animozū p̄harisei qdam. s. religiosi appa/ rent z nō vere iusti: dicti a p̄bares qd̄ ē d̄/ uisio: quia a reliq̄s erant vestitū: aliquatē z quertatōe diuisi (z scribe) i. legis docto res dicti nō a scribēdo: sed a sciēdo vt do cendo scripta (dicentes: quia hic) id ē mun di saluator: quem ex p̄emptu isti maligni nominare non volunt (pctōres recipit) nō ad hospitū: quia illud nō habebat. sz ad familiaritatē: in q̄ notant eum de malari/ ta (z m̄nducat cum eis) in domibz eoz: sicut dicit de Leui Bar. ij. et Luc. v. Est aut̄ sciendū qd̄ ch̄s ex magna dispensa/ tione cū p̄dictis manducabat. Inter iude os em̄ erant qdam supstitiosi diligētes vt te austeritatez. Quidam assueti terrenis diligētes vite comunitatē. Quidam curi/ osi diligētes miraculoz nouitatez. Ch̄s igit fecit sicut venatores: anial aliqd̄ p̄tra r̄s v̄s insequentes vt in alterā incidat. Nam misit Joannē cum vita austera: vt sic conuerteret supstitioso: venit ip̄e i cō/ muni vita māducans z bit⁹ s cum pctōr/ bus: vt sic conuerteret assu. tos terrenis. venit cum miracul: vt p̄er eret curiosos Sed contra omnia p̄dicta s̄ erit fortis tu deozū malicia. Nam dicit z dat. ij. Venit Joānes nō manducans. neqz bibēs: z dicit: demoniū habet. Venit fili⁹ homis manducās z bibēs: z dicunt Ecce hō vo/ rar: potator vini: publicanoz z peccatorū amicus. Miracula etiā eius dicebāt fia eri in virtute beelzebub: vt frequēter dictū est. Nota tamen qd̄ christus nō duxit vt tam comunē solum p̄ter hoc: sed vt eū omnes possent imitari: quia dat⁹ est a dō in exemplū nō solum religiosi: sed oibus christianis. Et sentētia hec est sc̄i Tho. i ij. p̄r. Estimabāt aut̄ isti ch̄m et alios iustos inquinari ex conversatione familia ri peccatorum: sicut z Simon pharise⁹ ex

contactu magdalene. Petr^o rauen. Erras pharisee. Lucu^m tagit solē s^z nō immutat. medic^o tagit vulnera: sed ipm putredo nō corrūpit. tagit iustū iudicē. s^z ipm maculare nō pōt. Hec ille. Ubi ch^rum dicit solē: medicū et iudicē. Bre. autē in homel. ex his elicit q^d vere iusti sunt misericordes. apparent iusti crudeles. vñ. Ex q^d re apte colligit: q^d vera iusticia cōpassionez habz: falsa dedignationē. Quāuis iusti soleant recte pctōibz indignari: s^z aliud ē q^d agit tyro supbie: aliud q^d zelo discipli- ne. q^d iusti etsi foris increpatōes p^o discipli- nam exaggerāt: intus tñ dulcedinē p^o cha- ritatē suant. Preponūt sibi in anio ipos plerūq^z q^s corrigūt. Quod agētes p^o disciplina subditos: et p^o hūilitatē custodi- unt semetipos. At s^z hi q^d de falsa iusticia supbie solent: cetos quosq^z despiciunt: nulla infirmantibz miscōia cōdescēdūt. z^o quo se pctōres esse nō credunt: eo deteri^o pctōres fiunt. De quoz numero pharisei erāt: q^d dijudicātes dñz q^d pctōres suscipet arenti corde ipm fontē miscōdie respēde- bant. Hec ille. Sed s^z istos ch^rs argu- it ex duplici silitudine. ouis. s. z^o drachme p^o dite vt dicit.

Doraliter autē sciendū est q^d isti infir- mi insanabiles errabāt. Primo: q^d istos reputabāt pctōres: cū essent penitentes. z^o Secūdo: q^d se iustos putabāt cū eēt su- pbi. Ex q^d pueniebat q^d nō cōpariebāt. Debem^o s^z Prio vitare ne quēq^z cōdēne- mus z^o iudicem^o sue salut^{is} immemorem. Imo sp^o debem^o hoīem q^d peccauit existi- mare esse penitentē: nisi eident^{er} constet in oppositū. Debem^o secūdo cauere pecca- ta spūalia: q^d sūt gūiora z^o piculosa. q^d tūm ad hoc q^d min^o cognoscunt. Debe- mus tertio cōpati infirmis. Cū autē i pri- mo penitente sit p^o siderare tria. s. naturā: z^o culpā p^o rita. z^o grām quā est adeptus. Prio debem^o cōpassionē: et Secūdo di- strictā correctionē. Bre. Oportet vt di- stricte discutiam^o: q^d districtiōnē debem^o vicis: cōpassionē nature. Tertio p^o debe- m^o p^o gratulatioē: iuxta illō Lu. xv. Epu- lari z^o gaudere oportebat zc.

Quantū autē ad tertiu^m dñs arguēs s^z istos rangit eosq^z oīno sunt sancti. i. iustos

nō indigentes penitētia. Unde sequitur. (Et ait ad illos pabolā istā) Ex q^d patet q^d kalem sensum oportet ex metapho- rico significato accipere: cū euā geliū sit paboli/ cū (dices: Quis er vobis hō) Est autē sciendū q^d q^dntū ad p^oria significata timo- rū ista pabola ad eos q^d loq^zbat p^one- bat. sed tamē q^dntū ad trāsumptiua q^d kalem sensum faciūt p^oner ad deū. Uñ ait Bre. silitudinē dedit quā z^o i se hō reco- g^z sceret: z^o tñ ad auroē hoīm p^onerz. Iste s^z homo est de^o (qui habet centū oues). i. vniuersitatē angeloz et hominū: s^z Bre. z^o Cirillū. Centenari^o em p^ofect^o. ē nūer^o ex decē decadibz p^ostitut^o. D^o em p^ofect^o numer^o q^d est q^ddratus. cui^o radix ē decē iij. di. xliij. nam decē decies sunt centū (Est) p^o q^d p^odiderit vnā ex illis). Bre. Vna ouis tūc p^oit q^d hō pascua vite de- reliq^z. Hec ille. (Nonne dimittit nonagi- ranouem). i. angeloz nūer^o (in dextro). i. in celo: s^z Bre. q^d hō peccādo deseruit. vñ em dextrū q^d derelictū (et vadit) ad ter- ras p^o incarnatōis mysteriū (ad illam que p^oierat donec inueniat illā). Bre. Ut p^o p^o f^o tra summa outū integrat^o in celo: hō p^o d^o tus q^d rebat in terra. Hec ille. Hec tñ s^z Cirillū fuit crudel^o ad alias derelictas in dextro: q^d dimisit eas i tuto sub dextera dei Bre. Alie. Cū autē pastor inuenisset oues nō p^onituit: nō duxit ad gregem virgendo s^z supponēs humero z^o porras clemēter: annūeravit gregi. Hec ille. Iō subdit. (z^o cū inuenit eā iponit i humeros s.) Hec Humer^o ch^risti crucis brachia sūt. Illic pctā mea deposuī: in illo nobili patibulo requeui. Hec ille. Bre. Quem s^z humeris suis imposuit: q^d humanā naturā suscip- ens pctā n^ora ipē portauit. Hec ille. (gau- des) in suis doloribz p^o n^ora salute. Frueba- tur em in cruce iuxta doctnā scti Tho. iij. pre. q. xlvj. (Et veniens domū) in celū per ascensionē (z^o uocat amicos z^o vicinos) id ē angeloz choros s^z Bre. q^d sunt amici ob seq^zndo voluntati. et vicini cōmunicādo eius luci et claritatē. Sunt autē s^z theo- oues seu bestiales respectu dei. sed vt ra- tionales sunt vicini. Sunt ergo dei ami- ci Prio q^d eius secreta vidēt. iuxta illud Iōā. xv. Eos autē dixi amicos: q^d omnia

Unica. III. post Trini.

q̄ audiu a patre meo nota feci vobis. Se-
cundo q̄ suā voluntatē diuine in om̄ib⁹
p̄formant. Tullio. Vera amicitia ē idē
velle z idē nolle in reb⁹ honestis. Tertio
q̄ eius volūtātē p̄ adimplent. Joā. xv.
Vos amici mei estis si feceritis q̄ p̄cipio
vob. Sūt aut̄ dei viciāi ratōe p̄p̄inā
in natā: q̄ min⁹ ab eo distāt q̄ cetera crea-
ture: q̄uis et ip̄i in infinitū distent. (Dis-
cens illis Congratulamini mihi: q̄ inueni
ouē meā q̄ p̄ierat.) In hīs apparēt amor
dei ad hoīes q̄ ad tria. P̄mo in creando.
q̄ ip̄e hoīem fecit innocentē: q̄ ouē. s̄ ip̄e
errauit vt ouis que p̄it. z de oue fact⁹ est
lupus ita seu⁹ vt pastorē occiderit: et oues
iugulauerit. Dat. x. Ecce ego mitto
vos sicut oues in lupos. Sc̄do in recreā-
do: q̄ p̄ditū cū magno labore recuperat.
qd̄ notat in inuētōe. Et cum illa inuētio
sit redemptio p̄ sanguinem pastoris: ca-
men ip̄e dicit eam inuētōe: q̄n̄ p̄ nibilo re-
putās id qd̄ dedit. Cañ. vlti. Si dederit
homo oēs subam dōm⁹ sue p̄ dilectioē: q̄
n̄ nihil despiciet eā. z Tertio in gl̄ificādo
qd̄ notat in repositōe z congratulatōe.
Sed q̄re non dicit congratulamini qui cui
magis videbat esse de ista inuētōe gau-
dendū: S̄. e. in home. Hoc ideo dicit: q̄
eius est gaudium vita nostra. et cum nos
ad celū reducimur solennitatē leticie illi
implemus. Hec ille (Dico vobis q̄ ita)
Iste tertius videt esse cor̄rupt⁹. Nā san.
Tho. j. p. q. xx. p̄ ly ita ponit matius. Si
en̄ ver⁹ rext⁹ habz ly ita: ponit p̄ ly ma-
gis vl̄ mar⁹. Et s. Tho. allegat sniam z
nō p̄ba (gaudiū erit in celo) deo z angel.
Gaudiū de n̄ra p̄uersione est angel. P̄-
mo q̄ videt sue custodie rā gl̄iosuz fru-
ctū. Sc̄do q̄ videt ex p̄ctōib⁹ suā ruinā
resartiri et restaurari. Tertio q̄ videt se
in laudādo deū tale h̄re p̄fortiū. Quarto
q̄ complet̄ eoz desiderii q̄ desiderāt no-
strā salutē: cū sint maxime charitatiui et
amoroſi. Gaudet etiaz tota trinitas. Et
pater qd̄e. q̄ sicut pater terren⁹ gaudz s̄
filio suo qn̄ p̄cipit z orit̄ z ablactat: z fa-
ctus ḡndis ad mensam recipit. Ita pa-
ter celestis gaudet sup̄ spirituali filio p̄ce-
pro p̄ p̄ritōem seu p̄ceptōem boni p̄po-
siti: z nato i p̄fessōe. et ablactato i p̄fecta

conuersione: z recepto ad mensam in gl̄o-
rificatione. Et filio similr̄ P̄mo: q̄ videt
effectū sue passiōis. quod notat in p̄abo-
la de oue imposita humeris. et Sc̄do: q̄
videt in p̄ctōe reformationē imagis dei:
z p̄sequent̄ assimilationē ad ip̄m filium q̄
est imago patris. quod notat in parabola
de drachma in q̄ imago regis refulget. et
Tertio: quia videt reuersionem fratris sui
p̄dit. quod notat in parabola de filio p̄di-
go Et similr̄ sp̄ssanct⁹. P̄mo: q̄ recupe-
rat templū suum: quod debet inhabitare.
Secūdo: q̄ recuperat membz suum: qd̄ de-
bet viuificare. Tertio: q̄ recuperat vas su-
um: quod debet implere. Unū est tñ gau-
diū p̄ris: filij: spiritus sancti sub oib⁹ istis ra-
tionib⁹ p̄pter vnā trium imensā charita-
tem. sed tamen iste rōnes gaudēdi habēt
aliquāle assimilationē ad p̄pria personaz.
(sup̄ v̄s p̄ctōe p̄niam agente: q̄ sup̄ no-
nagintanouem iustis q̄ non indigent p̄nia)
id est plus q̄ supra aliquo eoz q̄ sunt d̄ ta-
li nūero. Hoc aut̄ videt falsum. q̄ de ma-
iori bono mar⁹ est gaudiū. Est aut̄ mar⁹
bonum semp̄ p̄tinuare bonā vitā: q̄ aliq̄n̄
interrūpere p̄ p̄ctm̄ z postea penitēre. Ad
hoc d̄ dupliciter. P̄mo en̄ d̄ q̄ de? sup̄
per penitente plus gaudet q̄ super inno-
centē. nō simplr̄: sed q̄ ad aliquā rōne gau-
dij: que est in penitēte: nō in innocēte: vt
puta rōne p̄nie. Sed sc̄do sc̄tus Tho. vbi
s. dicit q̄ ceterz parib⁹ magz sp̄ amat ino-
cens q̄ penitēs. sed tñ aliq̄n̄ est econuerso:
qn̄. s. penitēs resurgit melior: et feruentior
innocēte. Et hec ē sentēt̄ a etiam Grego-
qui ponit exemplū de milite post fugā me-
lius pugnāte q̄ is q̄ nunq̄ fugit. z d̄ terra
que post spinas vberior est nō spinosa. De
inde subiūgit. Sed inter hec sciendum ē
q̄ sunt pleriq̄ iusti in q̄ vitā tantū ē gau-
diū vt eis quelibet p̄ctōz p̄nia p̄poni nul-
laten⁹ possit. Hic q̄ colligendū est quantū
deo gaudiū faciat qn̄ humiliter plāgit ius-
tus. si facit in celo gaudiū qn̄ hoc qd̄ ma-
le gessit per p̄niam damnat iniustus. Hec
ille. Tales igit̄ indigēt p̄nia ornate z p̄ter
uāte: nō aut̄ purgāte. Est en̄ triplex peni-
tētia. s. purgās: vt p̄nia Magdalene. z or-
nans: sicut Joānis baptiste. Berni. Con-
fessio p̄ctōem purgat z iustū ornāt. Et cō

seruans fm illud. j. Coz. ix. Castigo cor-
pus meūz in fuitūte redigo: ne forte cum
alijs p̄dicauero reprobo efficiar. Et intel-
lige q̄ n̄cū dīger purgare inq̄tū iusti. se-
cus inq̄tū aliq̄ modo saltē ventālē de-
linq̄ntes. sed hec nō est p̄ncipia: cū non
regrant ventālē s̄c̄m p̄ncipie: nec etiā con-
tritionē actualē: sed virtualē. At a est sili-
tudo de p̄dita drachma. **De** Est sc̄dū
q̄ medic⁹ p̄stitit⁹ inter infirmos sanabī-
les z insanabīles: ostendit penitētes esse
recipiēdos trib⁹ pabolis. s. de oue: d̄ dra-
chma. z de filio p̄digo: q̄ post illas duas
sequit. Sicut em tria inducūt hominē p̄-
cipue ad m̄fendū: s. simplicitas. p̄p̄n̄t̄as
z vanitas: Ita etiā hec tria inducunt: vt
ita dicā deū ad miserendū penitentibus.
Primū est n̄ra simplicitas respectu hosti-
tātū. i. diaboli. z ad hoc p̄inet pabola
de oue. Secūdū p̄p̄n̄t̄as quā n̄ra
contrahit. Hebr. ij. Nusq̄ angelos app̄-
hendit s̄z semen abrae app̄hendit. Et ad
hoc p̄inet pabola de drachma: in qua ē
imago regis z susceptio nois ei⁹: sic hō
est ad imaginē dei. z a christo dicit christi-
anus. Tertū nostra vanitas z paup̄tas
seu infirmitas. Et ad hoc p̄inet pabola fi-
lii p̄digi dicentis. Quāti mercenarij i do-
mo p̄ris mei abundant panib⁹ zc. (Aut q̄
mulier). i. aut si q̄ seu aliqua vel quis mu-
lier (habens drachmas decē) supple est.
Sicut aut dicit maḡ b̄isto. dragma dra-
gmas est gen⁹ carnis. iuxta illd. Dul-
cia cantica dragmar⁹. S̄z drachma dra-
chme ē q̄tra ps statet⁹. Et vt subsequēter
idē ait. est num⁹ habens imaginē regis: z
significat hominē ad imaginē dei factū.
Sicut aut supra pastor deū significauit.
Ita ista mulier significat dei sapian⁹: fm
Gre. in homē. q̄ vt idem dicit decē h̄z dra-
chmas. i. nouem ordines angeloz et ho-
minē. Dicit aut diuina sapia mulier. Primo
p̄pter speciositatē delectabilē. Sap. vij.
Lāndoz est lucē etne z splēdor sine macula
bonitatis ill⁹. Secūdo p̄pter fecunditatēz
Eiusdē. vij. Venerūt mibi oia bona p̄t̄
cū illa. Tertio p̄pter cōpassionē. Hierē.
xxij. In caritate p̄petua dilexi te. nō at-
traxi te miserā. Quarto p̄pter dulcedinēz
s̄boz ps. q̄ dulcia faucib⁹ meis cloquia

tua sup mel ori meo. Quinto p̄pter interp̄-
tationē nois. D̄z enī mulier q̄t mollis he-
rū. z sapiētia dei emolluit nobis hez. i.
deū p̄rem. sicut bester asuez. Hester. ij. c.
Hō p̄o in statu innocētie fuit drachma:
Primo p̄pter rotunditatē. i. immortalitatē
z Secūdo p̄pter mundiciā et claritatēz: quia
erat vltur auz purū nō mixtum cupro. et
Tertio p̄pter p̄ciositatē. sicut z pecunia ē
p̄ciosa cui obediūt oia. z Quarto p̄pter res-
galē imaginē. z Quinto p̄pter sup̄scripti-
onē. i. omnīū naturalīū cognitiōē. (Est
p̄diderit drachmā vnā sicut ei accidit q̄n
homo peccauit: vt dicit idē Gre. (Nonne
accendit lucernā) Greg. Accendit mulier
lucernā: q̄n dei sapiētia apparuit in hūi-
nitate. Lucerna q̄ppe lumen i testa est. Lu-
men p̄o in testa ē diuinitas in carne. Hec il-
le. (Et euertit domū). i. z curit n̄raz p̄sciē-
tiam fm Gre. (et q̄rit diligēt donec inue-
niat) Gre. Quia. s. cū p̄turbat p̄scia hois:
repas in hominē silitudo conditoris Hec
ille. Vel domū euertit quādo mūdū p̄t̄
cādo cōmouit. (Et cum inuenerit conuo-
cat amicos z viciniōs). i. celestes virtutes
fm Gre. in homē. et Grego. nazan. q̄ fm
Gre. in se amice sunt. q̄ obsequētes ei⁹ vo-
luntatē: et viane q̄ incorporee dicēs. Cō-
gratulamini mibi: q̄ inueni drachmā quā
p̄diderā. Ita dico vobis: gaudiū erit an-
gelis dei zc. Greg. in homel. Penitentiaz
agere est perpetrata mala plāgere. z plā-
genda nō p̄petrare. Nā q̄ sic alia d̄ploz at
vt itez alia cōmittat: adhuc p̄niam age-
re aut ignorat aut dissimulat. Hec ille.
Moralr. ouis animal est innocens: nō
mordens dentib⁹ vt canis z lup⁹ detra-
hēdo. nec imperēs cornib⁹ vt ar ies z tau-
rus violent opprimēdo: nec calcitrās p̄-
dib⁹ vt equ⁹ z mul⁹ blasphemando seu
maledicēdo: nec dilacerās ynguib⁹ vt leo
et visus furiēdo. Quē igit̄ chri sciat se nō
esse q̄ ab oib⁹ p̄dicz imunis nō ē. Item
moralr: mulier p̄t̄ dici plar⁹ p̄t̄ sollici-
tudinē: z partū z difficultatē in parēdo
seu tā in se q̄ i subditis. Hec si vnā dra-
chmā. i. aiām dei imaginē insignitā p̄dicz:
accēdat lucernā p̄dicatōis orādo: meditā-
do: scē viuēdo: z euertat domū p̄sciētie
peccatoris: et querat diligētē donec

Dñica. III. post Trini.

eam inueniat educatam de tenebris et pul-
ueribus peccatorum.

Dñica. iij. post Trinitatis.

Textus euāg. Lu. ca. vi.

Stote misericordes:
sicut et pater vester misere-
ricors est. Nolite iudi-
care: et non indicabimini.
Nolite condemnare: et non condemnabimini.
Dimittite et dimittentur vobis.
Date: et dabit vobis. Mensura bonae et perfertae et coagitatae et superfluentis: dabit in sinu vestrum. Eadem quippe mensura quam mensi fueritis: remetiet vobis. Dicebat autem illis: et similitudine. Nunquid potest cecus cecum ducere: nonne ambo in foveam cadunt? Nonne discipulus super magistrum? Per feceris autem ovis erit si sit sicut magister eius. Quid autem vides festucam in oculo fratris tui: trabem autem qui in oculo tuo est non respiceras? Aut quomodo potes dicere fratri tuo: Frater sine eijcia festucam de oculo tuo: ipse in oculo tuo trabem non vides? Hypocrita eijce primum trabem de oculo tuo: et tunc respicies ut educas festucam de oculo fratris tui.

Stote misericordes. (Lu. vi.) In principio euāgelio christi ad nonnullos omnes fideles et specialiter plures. Et continet tria praecipua: quae sunt. Quod est exhortatio. Exhortationis ratio: et specialis admonitio. Quantum ad primum exhortat christus omnes ad dulcem misericordiam: quia misericordiae opera sunt de precepto: ut dicitur est feria secunda post primum dominicam quadragesime. Dicit ergo (Stote misericordes) Est autem misericordia ut dicitur. Tho. i. par. q. xx. et q. q. xxx. cor.

dialis compassio seu tristitia de aliena miseria: quae si possumus subuenire: appellimur seu puocamur. Beda: Magni peccati perieritis. Reddit ei hoc Christus nos per omnes deos et quasi quaedam signa sublimis naturae nostris imprimere ait. Hec ille. Unde subdit: sicut pater vester celestis misericors est. Ubi notandum est secundum s. Tho. i. par. vbi. s. q. in deo non potest esse ipsa essentia misericordiae ut est. scilicet passio appetitus sensitui: cum non possit tritari vel pati: et consequenter nec participare: sed est in eo misericordia metaphorice: sicut et ira: in quantum habet effectum misericordiae: quae est subuenire misero. Tunc enim ipse maxime efficit. Tunc est in eo misericordia ut sonat actum voluntatis: quae volumus subuenire misero: sed non ut sonat actum sensu alitatis: ut dicitur est. Et hec plus in deo quam in homine est: nec potest homo in hoc equari. Unde sic: non equalitate: sed similitudine et imitatione quaedam imitat. Subiungit autem modos quibus primo miseremur. scilicet non iudicando seu non condemnando: et dimittendo: et exhibendo. Quis enim misericordia exhibita primo est quaedam bonum quae subleuat miseria eius? Duplex autem exhibet bonum primo. Primo: scilicet positive dando aliquid: puta elemosinam corporalem vel spiritualem: et quantum ad hoc dicitur: date et dabit vobis. Secundo negative: quod scilicet cessat ab inferendo malum. Carere enim malo est quaedam bonum. secundum philosophum in li. eth. et similibus non inferre malum est bene facere: quod est facere quod quis carere malo. Et hoc est duplex. Primo quantum ad opus: sicut cum quis non detinet vincum cum possit: aut non vult scire infortuna: et quantum ad hoc dicitur: dimittite et dimittet vobis. Et secundo quantum ad cogitationem ipsam: sicut cum quis cessat male suspicari de fratre: cui suspicando poterat inferre damnum: quam et famam eius apud seipsum demorando. Et quantum ad hoc dicitur: Nolite iudicare: et non etc. Dominus ergo affigit tres species misericordiae exhibite proximo: ad quas omnis misericordia reducitur: secundum s. Tho. i. parte vbi s. Dicit ergo (Nolite iudicare) temere de occultis: vel de his que bono et malo animo fieri possunt. Ubi advertendum est quod duplex est iudicium. Quoddam largi ge dicitur: quod est omnis vera determinatio: eo modo quo dicere consuevit quod cecus de colore non iudicat. et huiusmodi est: et de hoc non intendimus. Aliud vero quod est iudicium per